

РЕШЕНИЕ

№ 9115

София, 09.08.2021

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и шести май две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА

ЧЛЕНОВЕ:ЕМАНОИЛ МИТЕВ

ДИАНА ПЕТКОВА

при секретар
на прокурора

Николина Аврамова
Момчил Таралански

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията ЕМАНОИЛ МИТЕВ
по адм. дело № 4142/2021.

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационни жалби на страните в производството- В. Енчев от гр. Варна , чрез процесуален представител, против решение № 1952 от 29.12.2020 г., постановено по адм. д. № 2384/2020 г. по описа на Административен съд – Варна , в частта с която след отмяна решение на Комисията за защита от дискриминация – преписката се връща на административния орган за ново разглеждане.

Налице е касационно оспорване и от Изпълнителна агенция „Морска администрация“-София. Твърди се, че със соченото по-горе решение съда се е произнесъл по недопустима жалба на Национален синдикат „Морска администрация“, поради което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което жалбата на синдиката бъде оставена без разглеждане и производството по нея прекратено. При условията на евентуалност желае отмяна на решението и постановяване на друго по същество, с което жалбата на Национален синдикат „Морска администрация“ - бъде отхвърлена като неоснователна.

Срещу решението е постъпила касационна жалба и от Комисия за защита от дискриминация/КЗД/ , в частта с която е отменено нейно Решение № 485/ 16.09.2020 година и преписката ѝ е върната за ново разглеждане.

Ответната страна- Национален синдикат „Морска администрация“, оспорва първите две жалби и поддържа подадената такава от КЗД.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за допустимост и неоснователност на касационните жалби на В. Енчев и Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и основателност на касационната жалба на КЗД.

Върховният административен съд, в настоящия касационен състав на Пето отделение, след преценка на становищата на страните и наличните по делото данни, съобразно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК и в обхвата на дължимата проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК, мотивира следните правни изводи:

Касационните жалби са процесуално допустими като подадени от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледани по същество единствено е основателна касационната жалба на Комисията за защита от дискриминация.

С оспореното пред настоящата инстанция решение на АС-Варна е отменено Решение № 485/16.09.2020г. , постановено по преписка № 82/2019 година на КЗД и връща преписката на комисията за ново разглеждане при спазване на дадените в мотивите на решението задължителни указания.

С посоченото решение на КЗД е установено, че ответната страна – В. Енчев- директор на дирекция „Морска администрация“ град Варна е извършил нарушение на Закона за защита от дискриминация/ЗЗДискр./, като е допуснал по-неблагоприятно третиране по §1,т.1 от ДР на ЗЗДискр.- „тормоз“ спрямо служителите от дирекция „Морска администрация“, подали предходна жалба, с вх. № 16-18-29/04.04-2017г. и допълнение към нея, с вх. № 16-18-39/ 11.05.2017г. по описа на КЗД за извършен от него тормоз на работното място. С решението КЗД налага на Енчев, на основание чл.78,ал.1 ЗЗДискр. „глоба“,в размер на 1 000 лева; предписва на основание чл.47,ал.3 и ал.4 с. закон на Енчев , в качеството му на длъжностно лице- директор дирекция „Морска администрация“ да преустанови установеното нарушение по §1,т.1 от ДР на ЗЗДискр. , както и задължава В. Енчев , в качеството му на длъжностно лице- директор дирекция „Морска администрация“ – да предприеме всички необходими мерки и извърши действия по подобряване работната обстановка в дирекция „Морска администрация“- Варна.

Решението на АССГ е постановено при неправилна преценка относно съответствието на оспорения акт с административнопроизводствените правила и приложимите спрямо фактите по случая материалноправни разпоредби.

Производството пред административния орган – КЗД, е започнало по жалба на Национален синдикат „ Морска администрация“-Варна срещу

В. Енчев, директор на Дирекция „Морска администрация“- град Варна.

В жалбата и нейно допълнение от 12.03.2019г- Н. Друмев, в качеството му на председател на националния синдикат, сочен по-горе, твърди, че макар с решение № 408 от 03.10.2018г. КЗД да е установила нарушение „преследване“ на синдикални членове и предписани задължения за преустановяване проявлението на дискриминация и предприемане на конкретни мерки- поведението на Енчев рецидивира и изразява „тормоз“ на жалбоподателите и същите търпят неблагоприятни правни последици, в сравнение с други служители на дирекцията. Единствено на тях е разпоредено при всяко напускане на работното място/стаята,в която изпълняват задълженията си/ да искат неговото/ на Енчев/ разрешение, включително и при необходимост от задоволяване на биологични нужди.

По така подадената жалба, с разпореждане № 326/22.03.2019 г. на председателя на КЗД е образувана преписка № 82 по описа на КЗД за 2019 г., като с оглед изложените оплаквания за по-неблагоприятно третиране въз основа на признака „членуване в синдикална организация“ по чл.8,ал.2 КТ, като преписката е разпределена за разглеждане от Втори специализиран състав на КЗД.

Конституирани страни по преписката са : жалбоподател- Национален синдикат „Морска администрация“-Варна; ответна страна- В. Енчев-директор на дирекция „Морска администрация“-Варна и заинтересована страна Изпълнителна агенция „Морска администрация“- София.

Оплакванията са, че към трима от членовете на синдикалната организация- Г. Бочева, Г. Попщерева и К. Кубарелова е нарушен принципа на равно третиране , следствие предходни техни жалби до КЗД, като по отношение на тях е осъществен психически тормоз и уронване на достойнството им пред останалите служители в дирекцията. Ценейки изложеното в жалбата и писмените становища на ответника и заинтересованата страна и след цялостен анализ на събраният доказателствен материал, включително и гласни доказателства решаващия специализиран състав на КЗД достига до извода, че Енчев действащ в соченото качество на длъжностно лице е осъществил дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на параграф 1,т.1 от ДР на ЗЗДискр. спрямо служители на ръководената от него дирекция и е постановила оспореното пред първоинстанционния съд решение.

За да отмени същото АС- Варна приема, че производството пред КЗД се е развило в нарушение на производствените правила; КЗД се е произнесла по нередовно оспорване- нито първоначалната, нито уточняващата жалба отговарят на изискванията на чл. 51,ал.2,т.3 и 4 ЗЗДискр. Липсват конкретни факти и обстоятелства , въз основа на които да се изведе

извод за дискриминация. Според съда, административния орган е подменил петитума на жалбата; не е изяснил релевантните за спора факти и обстоятелства.

Решението е неправилно.

Съгласно, разпоредбата на чл. 71,ал.2 ЗЗДискр. Синдикалните организации и техните поделения, както и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, могат да предявят иск от името на лицата, чиито права са нарушени по тяхно искане. Неправилно, съда тълкува стеснително разпоредбата приемайки, че синдикалната организация могат да защитават чисто синдикални права, единствено на своите членове. Такова ограничение закона не поставя. Съдът не е съобразил, че лицата Попщерева, Бочева и Кубарелова, изрично с писма от 23.05.2019 година, са поискали защита и представителство от страна на синдикалната организация към „Морска администрация“ по отношение упражнен спрямо тях тормоз. Ирелевантен е факта дали същите формално са синдикални членове към този „момент“.

Неправилен е изводът на съда, че административния съд е подменил петитума на жалбата. Видно от доказателствата в административната преписка производството пред КЗД е образувано по жалба на Национален синдикат „Морска администрация“, въз основа на изпратени до синдиката писма от Попщерева, Бочева и Кубарелова, с молба за защита от упражнен „тормоз“ от страна на директор В. Енчев.

Както неведнъж е приемал ВАС в решенията си- „тормоз“ е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл.4,ал.1, ЗЗДискр., изразено физически, словесно или по друг начин, имащо за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унизителна, обидна или застрашителна среда. В административното производство се съдържат достатъчно и категорични доказателства, че В. Енчев, след постановяване на влязло в сила решение на КЗД /установяващо, че същия е допуснал по-неблагоприятно третиране по § 1,т.3 от ДР на ЗЗДискр. -„преследване“ на служителите от дирекция „Морска администрация“, подали жалба срещу действията му на работното място/ - поведението му ескалира, достигайки формата „тормоз“- създавайки на конкретни лица, жалбоподатели по предходното производство- нетърпима, унизителна работна среда- единствено от тях изисквайки предварително разрешение за напускане на работното място, независимо от причината за това, дори и да е свързано с изпълнение на служебни задължения, или за задоволяване на обичайни битови потребности; публично нагрубяване и назидателно отношение, единствено спрямо тях. Въз

основа на цялостен анализ, включително и данни съдържащи се в доклади относно извършени служебни проверки е установено, че Енчев е създал нетърпима, конфликтна обстановка на работното място, нарушава етичните правила в работата с част от подчинените си; отново „преследва“ служителите сезирали синдиката и КЗД за извършени от него нарушения.

Предвид горното, искането на касатора КЗД за отмяна на решението на АС-Варна се явява основателно и следва да се уважи, като се постанови решение по същество на спора, с което жалбата на В. Енчев срещу Решение № 485/ 16.09.2020 година, постановено по преписка 82/2019 година.

На тази плоскост основателна се явява частната жалба на КЗД срещу определение № 327/08.02.2021г., постановено по адм. дело №2384/20г. на АС-Варна, с което е изменено постановеното по делото решение в частта за разноските и КЗД е осъдена да заплати на Енчев сумата 500 лева, разноски.

С оглед изхода на спора В. Енчев следва да бъде осъден да заплати на КЗД сумата 100 лева разноски за тази инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, състав на Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1952 от 29.12.2020 г. постановено по адм. дело № 2384/2020 г. по описа на Административен съд – Варна и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛНА** жалбата на В. Енчев от гр. Варна срещу Решение № 485/ 16.09.2020 година, постановено по преписка 82/2019 година по описа на Комисия за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА В. Енчев да заплати на Комисия за защита от дискриминация сумата 100/ сто/ лева възнаграждение за юрисконсулт.

Решението не подлежи на обжалване.